DEVRİMCİ İŞÇİ

SAYI: 4 TEMMUZ/AĞUSTOS 1979 0,50 DM

ALMANYA'DA ANTİ-FAŞİST MÜCADELE YÜKSELİYOR

Türkiye'deki siyasal gelişmelerin hızlı ve başdöndürücü seyri yavaş yavaş kendisini Almanya'da hissetirmeye başladı. Henüz daha çok genç ve yeni olmasına rağmen devrimci hareketimiz özellikle faşist gelişmeler karşısında uyguladığı doğru politika ile önemli mevziler kaydediyor. Hızla büyüyen devrimci haretimizin sorunları da gelişen sınıf mücadelesi ile orantılı olarak derinleşiyor ve karmaşıklaşıyor.

Almanya'da faşistlerin önemli bir örgütlenme içinde oldukları biliniyor. Türkeş sık sık yaptığı gezileriyle Almanyayı sağlamlaştırmayı burayı bir cephe gerisi olarak kullanmayı amaçlıyor. Bu faşist gelişmeler karşısında örgütlenmek, sağlam bir devrimci alternatif yaratmak şarttır.

Bulunduğumuz yörelerde bu anlayışla devrimci bir politikayı harekete geçirerek Haziran ayında faşizme karşı mücadelede önemli mevziler kazandık. Özellikle Rüsselsheim, Peine, Salzgitter, Hamburg, Berlin'deki gelişmeler siyasi görüşlerimizin, pratik önerilerimizin doğrulandığı somut olaylar oldular.

Anti-faşist mücadelenin özellikle tüm anti-faşist unsurların birleştirilmesi temelinde geliştirilmesinin gerekliliği somut pratik tarafından da kanıtlandı. Özellikle son gelişmelerin ışığında faşistlerin tırmanışlarına devam edeceklerini düşünmek zorundayız. Bu açıdan bize daha fazla görevler düşüyor.Anlık başarıların sarhoşluğu yeni görevleri ele almada bizi yanlışlıklara iter Şu kısa dönemli pratikten çıkarılacak en önemli ders, anti-faşist komitelerin her yörede hayata geçirilmesi gerekliliğidir.

Faşistlerin örgütlenmelerine seyirci kalmamak, ona karşı devrimci alternatifi yaratmak gelişmelerine daha başlangıcında engel olmak, yapılması gereken budur. Yörelerde faşist örgütlenmelere seyirci kalmak "bize ne bizim dışımızda örgütleniyorlar" demek çözüm değildir. Daha başlangıcında faşist gelişmeye engel olmazsak bu örgütlenme tamamlandıktan sonra hiç olamayız. Faşizme karşı tüm güçlerin militan mücadelesi temelinde geliştirilecek bir politika faşist ideolojiyi teşhir ve gerekli demokratik kamu oyunu yaratmakla da birleştirilirse somut başarılar elde edilmektedir.

Faşizm tek şeyden; kitlelerden ve onların örgütlü mücadelesinden korkar. O halde sorun kitlelerin anti-faşist eğilimlerinin böylesi bir temelde birleştirilebilmesidir.

Bugün Almanya'da devrimci güçler örgütsüzdür, dağınıktır ve büyük bir arayiş içindedirler. Arayış içinde olan tüm anti-faşist ve demokratların biricik talebi vardır. Faşizme karşı aktif mücadele ve tüm anti-faşist güçlerin birliği. Ne "sosyal emperyalizm" safsataları ne de Rüsselsheim'da faşistlere kinlerini kusan işçilere "maceracı" diyen TKP'nin ihanet çizgisi böylesi bir birliği sağlayabilir. Bu birliğin yolu, aktif, kararlı anti-faşist halk hareketlerinin yükseltilmesinden, halkın gücünün, örgütlenen faşizme karşı bir kale gibi dikilmesinden geçecektir.

Faşizme karşı böylesi aktif kitle hareketlerinin yaratılabilmesi ise ancak siyasi görevlerimizi daha iyi kavrayabilmemizle mümkündür. Esas olan ciddi siyasi bir alternatifin yaratılabilmesidir. Bir siyasi hareket ve bu siyasi hareketin tüm alanlarda en geniş kitleler içinde yürüttüğü sistemli çalışması . . İşte Almanya'da şimdiye kadar var olan en temel eksiklik budur ve bunu yaratmak bizim görevimizdir. Burada da sınıf mücadelesinin içinde onun gereklerini yerine getiren, kitle mücadelelerine ve onun çeşitli biçimlerine önderlik etmeye çalışan bir hareket, kitleleri örgütleyebilir, onun ihtiyaçlarına cevap verebilir. Günlük devrimci görevlerimiz böylesi bir siyasi çalışmanın unsurları olarak ele alınmalıdır.

Almanya'da uzun yıllar çeşitli oportünist akımların izledikleri siyasi hat önümüzde aşılması gereken önemli bir engeldir.

Büyük ölçüde tekkecilik ve gurup çıkarlarını devrimci harekete tercih edilmesi temelinde geliştirilen bu politika devrimci güçleri bölmekten öte hiç bir objektif göreve hizmet etmemiştir. Bugün birçok yörede devrimci güçler birbirlerinden habersiz, güçleri parçalanmış bir vaziyettedir Faşist hareket kendi gelişmesini özellikle bu dağınıklıktan yararlanarak geliştirmektedir. FİDEF ve ATİF gibi örgütlenmeler tarafından geliştirilen ve halk yığınları imdinde oldukça olumsuz etkiler bırakan bu politikaların devrimci çizgiyi temsil etmediklerini, günlük devrimci pratiğimizle teşhir en önemli görevlerimizdendir.

Almanya'da yaratmak zorunda olduğumuz devrimci çizgi; bizden daha fazla fedakarlık, daha yoğun pratik faaliyet bekliyor. Öyleyse tüm devrimci güçlerin doğru bir siyasi temelde birliğini sağlamak doğrultusunda daha bir bilinçli, daha bir kararlı ileriye atılalım.

YÖRELERDEN HABERLER

Frankfurt

16 Haziran 1979 Frankfurt

17 Haziran 1956'da Demokratik Alman Cumhuriyetinde çıkan gerici ayaklanmayı her yıl kutlayan Alman faşistleri bu yıl da Almanyanın çeşitli yerlerinden gelenlerle Frankfurt'ta bir toplantı düzenlemek istediler. Faşistlerin "Almanya Buluşması" dedikleri bu toplantı faşist Almanya hayallerinin tazelenmesi, Hitler hayranlığının hortlatılması ve faşist bir gövde gösterisinden başka birşey olmayacaktı.

Fakat 16 - 17 Haziranda bütün Alman örgütlerinin ve Türkiyelilerin oluşturduğu Anti-faşist eylem birliklerinin düzenledikleri yürüyüş, miting ve festivaller sonucu faşistlerin Frankfut'a girmelerine engel olundu.

Başlangıçta faşistlerin gösterileri için izin veren Frankfurt'un gerici Belediye Başkanı daha sonra demokratik güçlerin baskısı ile bu izni kaldırdı. Fakat aynı zamanda klasik burjuva numarası olan " aşırı sağ ve aşırı sol" edebiyatına başvurarak devrimcilerin düzenlediği gösterileri de yasakladı. Yürüyüş ve gösterilerin yapılacağı cumartesi gününe kadar ise yasaklamaların kalkıp kalkmayacağı belli olmadı. Bu belirli ölçüde en azından biz Türkiyelilerin mitinge katılma oranını etkiledi.

Tüm engellemelere rağmen 16 Haziran günü tüm anti-faşistler Frankfurt'ta *buluştular. Daha önceden tesbit edilen noktalarda toplanan binlerce devrimci*, saat 12.00.ye kadar Anayasa Mahkemesinin kararını beklediler. Miting ve gösterilerin yasaklandığı haberi gelmesine rağmen daha sonra düzenli sıralar halinde şehrin merkezine doğru yürüyüşe geçildi. Polis yollara barikatlar kurarak yürüyüşe engel olmak ve dağıtmak istedi. Bunun üzerine tüm anti-faşistler guruplara ayrıldılar ve guruplar halinde şehrin merkezinde buluşmak üzere harekete geçtiler. Şehrin merkezinde tüm ayrı kollardan gelen anti-faşistlerin gelmesiyle 40.000'in üzerinde bir kalabalık oluştu. Daha sonra şehir sokaklarında gösterilere devam edildi. DGB'nin düzenlediği akşam toplantısında bu sayı 60.000'i buldu. Tüm Frankfurt sokakları akşamın geç saatlerine kadar ayrı ayrı yürüyüş kolları tarafından işgal edilmişti. Faşistlere Frankfurtta yer yoktu olamazdı da...

Biz Türkiyeliler de bu güçlü anti-faşist gösteriye katılarak devrimci görevimizi yerine getirdik. Tüm Almanya çapında bir katılımın gerçekleştirilememesine rağmen 700 kişiye yakın bir gurup oluşturduk. Gerek en disiplınli gurup olmamız, gerekse devrimci coşku ve kararlılığımız Frankfurttaki tüm anti-faşist güçlerin dikkatini çekti. Birçok Alman anti-faşisti bizimle birlikte Ülkü Ocaklarına, MHP'ye karşı sloganlarımızı haykırdılar. Böylece faşizme karşı mücadelenin birliği en somut biçimde kanıtlanmış oldu.

Gross-Biberau

Bundan iki hafta önce Gross-Bieberau köyünde bazı kınselerin resmi okuldan aldıkları odalarda "Kuran Kursu" düzenledikleri haberini aldık. Köyde oturanların çoğunluğu faşistlerin "Kuran Kurslarını","Cami"leri alet ederek faşizm propagandası yaptıklarını bildikleri için kendi yörelerindeki "Kuran Kursuna" karşı olduklarını açıkladılar. Aralarında imza toplayarak köy muhtarlığına baş vurdular. Muhtar gerici Alman partisi Hristiyan Demokrat Birliğindendir. (CDU) Muhtar kendisiyle görüşen arkadaşlarımıza okulun verilmesinden haberi olmadığını belirtti, ama pazar günleri 8-14 yaşları arasındaki çocukların kuran Kursu alacaklarını söyledi Fakat Pazar günü oraya gidenler gördüler ki gelenler hiç de 14 yaşındaki çocuklar değil, aksine tüm yöredeki faşistlerdir ve burayı yeni cinayetler için örgütlenmelerini yürüttükleri bir yer olarak kullanmaktadırlar.

Bunun üzerine Gross-Bieberau ve çevresinde bulunan devrimci güçler bir araya gelerek olayı kınadılar ve 1 Temmuz pazar günü için bütün anti-faşistleri Gross-Bieberau'da düzenlenen yürüyüşe çağırdılar. Almanca ve türkçe yürüyüş bildirileri geniş bir şekilde dağıtıldı.

Dağıtılan bildirilerde CDU'lu muhtarın faşistleri desteklediği yazılınca muhtar tarafından bildiriyi imzalayan dört dernek aleyhine dava açıldı. Mahkeme acele olarak karar çıkartarak bu tür asılsız (!) haberlerin yayılmasına devam edilmesi halinde derneklerin 50.000 DM'a kadar para cezasına çarptırılacağı yolunda karar verdi.

Bütün bunlara rağmen 1 Temmuzda yapılan yürüyüşe 400 civarında anti-faşist katıldı. Ortak hazırlanan konuşmalar okundu. Almanlara Türkiye'de faşistlerin işledikleri cinayetler anlatıldı. Almanlar konuşmaları ilgi ile izlediler ve Muhtarın böylesi faşistlere okulları vermesini protesto ettiler. Daha sonra miting değişik siyasetlerin oluşturduğu komitenin tesbit ettiği sloganların atılması ile devrimci marşlar söylenerek son buldu.

Gross-Bieberau'da bundan sonra faşistlerin "Kuran Kursu"vs. adı altıda toplanıp faşist ideolojilerini yaymaya çalışabileceklerini sanmıyoruz. Zaten o köyde tabanları da yoktu. Fakat bu olay bize gösterdi ki anti-faşist mücadelede başarılı olabilmek için emekçi güçlerin birliğinin sağlanması şarttır. Ortak kararlaştırılan ilkelere sadık kalınarak yapılan eylem birliklerinin sürekliliği sağlanmalı ve anti-faşist komiteler oluşturulmalıdır.

Yaşasın Faşizme Karşı Eylem Birliğimiz
Kahrolsun Gurupçuluk

Hannover

23 Haziran 1979 *günü* Hannover'de bir Halk Gecesi düzenledik.

Berlin Türkiye İşçi Gençlik Birliği'nin sahneye koyduğu"Aladağlı Mıho", Folklor gösterileri, Yeraltı Maden - İş Sendikasının "Yeni Çeltek Linyit İşletmesindeki Grevi ve 1 Mayıs 1978 "Yürüyüşünü konu alan filmler ve mahalli ozanların söyledikleri devrimci türkülerin yer aldığı gecemizde hep bir ağızdan ekmeğe, hürriyete, bağımsızlığa hasretimizi haykırdık. Ülkemizdeki faşizme karşı kinimizi bir defa daha biledik. Gecemiz bir anti-faşist gösteri alanı oldu. Ülkemizde faşizme karşı verilen yiğit kavgada halkımızla omuz omuza olduğumuzu gösterdik. Türkiye'de ekonomik-demokratik mücadelenin yanısıra faşist işgallerin kırılması doğrultusunda da köy köy, fabrika fabrika kararlı bir mücadele yürüten Devrimci Yeraltı Maden - İş Sendikasının yolladığı dayanışma mesajı gecemize ayrı bir renk kattı. Mesajın okunmasından sonra Yeraltı Maden - İş Sendikasına açılan bağış kampanyası başarı ile yürütüldü. 547,97 DM toplandı. Kuşkusuz ki, Hannoverli devrimciler olarak Hannover'deki ilk eylemimiz olan bu gecede tecrübesizliğimizden dolayı belli eksiklikler ve hatalar yapmış olabiliriz. Fakat mücadelemiz içinde bunları adım adım düzelteceğimize inanıyoruz. Hannoverli emekçilere gecemizi ilgi ile takip ettikleri için teşekkürü bir borç biliriz, mücadelemize omuz vermeye çağırırız.

KAHROLSUN FAŞİSTLER !

YAŞASIN DEVRİMCİLERİN-YURTSEVERLERİN BİRLİĞİ !

FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

Hannoverli Devrimci İşçiler

RÜSSELSHEIM

RÜSSELSHEİM GECESİ YAPILDI

Rüsselsheim'da faşistlere karşı yapılan gösterilerin haftasında Devrimci Yol ve Dev-Genç taraftarları olarak bir gece düzenledik. Çevre illerden gelenlerle birlikte geceye 1000 kişiye yakın bir katılım sağlandı. Yörede yıllardır faaliyet gösteren herhangi bir oprtünist gurup şimdiye kadar böylesi bir gece düzenleyememişti. Çok kısa sürede böylesi bir kitlenin katılımı devrimci hareketimize duyulan sempatiyi gösteriyordu. Bundan fena halde gocunan özellikle ATİF'liler yaptığımız bazı hatalardan da yararlanarak gecemizi provake etmeye çalıştılar. Ellerinden gelen her yerde bozgunculuk yapmayı ihmal etmeyen bu gurubun tavrı anında teşhir edildi. Gecemiz bize eksikliklerimizi öğretti ve mücadeleyi daha örgütlü ve disiplinli sürdürmemiz gerktiğini gösterdi.

Ayrıca özellikle polisin devrimcileri yıldırmak amacıyla geçen haftaki oalyları bahane ederek yoğun tedbir (!) almış olması ve geceye gelen yolları kesmesi ve her geleni araması dikkatlerden kaçmadı.

Hiçbir Engel Bizi Yolumuzdan Döndüremez !
Kahrolsun Faşizm
Yaşasın Mücademiz

Türkeş'in gelişini protesto eden devrimciler

Hamburg

30 Haziran'da yapılan Hamburg korsan mitingi

Faşist ideolojinin teşhiri, Batı Almanya'da faşizme ve faşistlere karşı etkin mücadele örgütlülüğün elverdiği ölçüde başarıyla yürütülüyor.

Faşistler bir süredir Almanya'da yoğun bir biçimde "Güneş NeZaman Doğacak" adlı, faşist ideolojiyi yayan filmi gösteriyorlar. Başka bir değişle göstermeye çalışıyorlar. *Göstermeye çalışıyorlar diyoruz, çünkü kolumuzun yetiştiği her yerde yumruğumuzu tepelerine yiyorlar.*

Faşistler daha önce Rüsselsheim'da bu filmin de içinde yer aldığı bir geceyi düzenlemek istediklerinde hakettikleri cevabı almışlardı.

1 Temmuz'da Kiel'de göstermek istediler bu film. "Faşizme karşı omuz omuza" sloganı etrafında birleşen güçlerin kararlılığı karşısında Kiel şehir yöneticileri filmi yasakladılar.

Bu sefer filmin Hamburg'da gösterileceği haberini aldık. 30 Haziran Cumartesi sabahı o günün akşamı gösterilmesi gereken filmin bildirilerini dağıtmakta olan faşistler halka teşhir edildi. Faşist ideolojinin yalana,dolana, sahtekarlığa dayalı olduğu anlatıldı. Halk bildirileri almadı.

Daha sonra faşistlerin ellerinden dağıttıkları bildiriler alındı ve ait oldukları yer olan çöp tenekesine atıldı. Bu sırada tabi Faşistler de daha farklı bir tavır görmüyorlardı..

Faşistler aynı anda şehrin bir başka bölümünde bildiri vermek istedikleri halk tarafından da kovalandılar.

Bu sırada Hamburg'daki tüm anti-faşist güçler 10 saat içinde bir araya getirilmeye çalışıldı. Akşam üzeri saat 17.30.da faşistlerin derneğinin önünde güçlü bir kitle gösterisi yapıldı. Faşist ideoloji teşhir edilip faşist derneklerin kapatılması talep edildi. Bu protestoya 500 kadar ilerici,demokrat Alman ve ilerici Türkiyeli katıldı. Halkımız yalana, dolana dayalı bu filmi seyretmedi. Sonunda faşistler kendi filmlerini inlerinde kendileri seyretmek zorunda kaldılar.

Hamburg'daki bu hareket bize çeşitli yönlerden deneyler kazandırdı. Birincisi, faşistler güçlüdür, bizim gücümüz yok düşüncelerini kafalardan sildi. Güçlü olduğu sanılan faşistlerin en iyi yaptığı işin yerde sürünmek olduğu görüldü. Faşistlerin bozguna uğraması ve dayak yiyişi çevrede toplanan halkın moral gücünü yükseltti. Kitlelerle ve diğer demokratik güçlerle kısa bir süre de olsa eylem platformunda kararlı militan tavır konulunca biraraya gelinebileceği anlaşıldı.

Ayrıca bu eylem aynı zamanda Hamburg anti-faşist komitesinin Almanlarla yaptığı çalışmasının somut bir ürünü oldu.

FAŞIST İDEOLOJİYİ TEŞHİR EDELİM !
F A Ş İ Z M E   K A R Ş I   O M U Z   O M U Z A !

Hamburg Devrimci Yol Taraftarları

KIEL

Hamburg'da faşistlerin "Güneş Ne Zaman Doğacak" filmine karşı düzenlenen gösterilerin peşisıra pazar günü Kiel'de de aynı filmin oynatılmaya çalışılacağı öğrenildi.

Tüm yörelerden devrimciler Kiel'de buluştular. Faşistlerin Derneğinin önüne gidildi. Polis göstericilere gelip "Dernekte film gösterilmediğini,dağınılması gerektiğini" söyledi. Fakat devrimciler Alman anti-faşistlerinin katılımıyla da gerçekleştirdikleri 300-400 kişilik bir kalabalıkla şehrin merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Bu arada türkçe ve almanca konuşmalar yapılarak faşistlerin gerçek yüzleri teşhir edildi.

Polis daha sonra dağılmakta olan anti-faşistlerden 2 kişiyi göz altına aldı. Bu polisin daha olayın ta başından beri izlediği politikanın bir sonucuydu.

Tüm bunlara rağmen Kiel'de de faşistlere korku salındı ve meydanın boş olmadığı öğretildi. Olay sırasında Alman anti-faşistlerinin aktif katılımı, devrimci sorumluluklarına uygun davranmaları da faşistlere karşı mücadelenin ortaklığının ve başarısının en somut kanıtıydı.

Peine

Biz Peine'li devrimciler olarak faşistlerin cirit attığı ve en azılılarının bulunduğu Peine şehrinde halkın anti-faşist birliğini sağlamanın ilk adımı olarak, Peine Türkiyeli İşçiler Derneği'ni kurduk. Ve geniş bir Türkiyeli yurtsever, ilerici kitleyi bir çatı altında toplamaya çalıştık. Bizim bu gelişen birliğimiz karşısında uykuları kaçan faşistler kendi inlerini terkederek bizim saflarımızda toplanan yurtseverlere gözdağı vermek amacı ile gece gündüz guruplar halinde dernek civarında dolaşmaya, arabalarını dernek önüne park edip, gerici müzik yayınları ile derneğe gelenleri rahatsız etmeye başladılar. Hatta daha da ileri giderek bir akşam saat 22.30 sularında derneğe başarısız bir molotof kokteyli atma girişiminde dahi bulundular. Bunun üzerine köpekli köyde değneksiz gezilmeyeceği düşüncesi ile hareket ederek faşistlere karşı koyduk. Faşistleri dernek önündeki park yerinden kovaladık. Faşistler kendi inlerine dönmek zorunda kaldılar. Daha sonra çevre illerden gelen arkadaşlarımızın da dayanışması ile şehrin sokaklarında ve kahvelerinde denetim kurduk. O gün bu gündür verdiğimiz bu kararlı mücadele sayesinde faşistler ortalıkta görünmemektedirler. Bu haklı mücadelemizle iplikleri iyice pazara çıkan faşistler, kahvecilerin bile nefretini kazandılar.

Bu başarımızı Peine ve çevresi şehirlerin kararlı mücadelesine, karşılıklı dayanışmasına borçluyuz. Faşistlere karşı mücadelemizin uzun bir mücadele olduğunu kavrayarak devrimci uyanıklığımızı geliştirerek, faşistleri nihai olarak Peine'den sürünceye kadar mücadelemize devam edeceğiz

YAŞASIN PEİNE HALKININ ANTİ-FAŞİST MÜCADELESİ !

KAHROLSUN PEİNE HALKINI RAHATSIZ EDEN FAŞİSTLER !

F A Ş İ Z M E   K A R Ş I   O M U Z   O M U Z A !

Salzgitter

Salzgitter Türkiyeli İşçiler Birliği'nin gerçek sahipleri olarak uzun zamandan bari faşist işgal altında bulunan Salzgitter Bad'daki dernek lokalimize tekrar kavuştuk. 1974 senesinde ATİF'in kurucu üyesi olarak,adı geçen federasyon tarafından sırf "Salzgitter'de de bir örgütümüz var" sakat mantığı ile kurulan, Salzgitter Türkiyeli İşçiler Birliği, derneğe sahip çıkacak bir kadro oluşturulmadan ilgisizliğe terk edilip kendi kaderine bırakılmadan adım adım önce gericilerin daha sonra da faşistlerin kontrolu altına girmiş, içkinin, çilip, kumarın oynandığı, her türlü gerici faşist propagandanın yapıldığı, kar amacına hizmet eden bir tekke durumuna getirilmişti.

Bu "solcu" dernek olarak kurulan, giderek sağ kesimin etkisi altına giren ve Salzgitter halkının nefretini kazanan bu dernek kılıklı tekkenin yıkılması gerekiyordu.

Tüm Salzgitterli ilerici yurtseverler göreve çağrıldı. Bu gericiler yatağının içinde sabırla bir seneye yakın mücadele ettik. Ve 1977 senesi Şubat ayları başında derneği olağanüstü genel kurula çağırdık. Ve seçimi çoğunlukla kazandık. Bu seçime karşı faşistlerin itirazı ve ve Alman mahkemesinin doğal kaypaklığı yüzünden seçimimiz önce yasal, sonra sudan sebeplerle geçersiz sayıldı. Fakat yılmadık. Alman mahkemesi seçimin tekrarına karar verdi. Kendisi üyelere çağrı yaptı. 160 dan fazla üyemizin katıldığı seçimde faşistler ancak 30-35 kişi kadarlardı. Devrimcilerin, ilericilerin çoğunlukta olduğunu gören faşistler taşkınlık çıkarmak istadiler. Kadınlı erkekli yursever Salzgitter halkı buna müsade etmeyince seçim alanını terk ettiler ve polis çağırdılar. Kalabalık ve kararlı olduğumuzu gören polis te onları kurtaramadı. Seçimimizi soğukkanlılıkla sonuçlandırdık. Sonunda Alman mahkemesi de seçtiğimiz yönetimi geçerli saymak zorunda kaldı. Ancak Salzgitter Bad'taki faşist işgal sürdürülmekte idi.

Ve 3.6.1979 günü sabrı taşan Salzgitter'li yurtseverler olarak derneği zorla faşistlerin işgalinden kurtardık, faşistleri dernekten kovduk ve derneği Salzgitter Halkına teslim ettik. Tekkesiz kalan faşistler güçlerini toplamaya çalıştılar. Bu durum karşısında bizler de Salzgitter halkı ile bağlarımızı sıklaştırıp, birliğimizi sağlamlaştırdık. Ev ev dolaşıp faşistlerin yalan ve dolanlarını mahkum edip, iğrenç yüzlerini teşhir ettik.

Kurtarılan derneğimizi üç gün üç gece kadınlı erkekli bekledik. Nöbeti sona eren arkadaşlarımızı Salzgitterli Türkiyeliler evlerinde misafir ediyor, gece gündüz derneğimize yiyecek içecek taşıyorlardı. Ayrıca diğer yörelerdeki (Braunschweig, Peine, Hildesheim'dan) devrimciler de mücadelemize omuz verdiler. Bugün hala faşistlerin tehditleri sürüp gidiyor. Fakat biz Salzgitterli devrimciler ve Salzgitter halkı olarak sabırlı, soğukkanlı bir mücadele sonunda elde ettiğimiz mevzilerimizi ne pahasına olursa olsun sonuna kadar savunmaya kararlıyız.

K A H R O L S U N   F A Ş İ Z M - Y A Ş A S I N   M Ü C A D E L E M İ Z !

Salzgitter Türkiyeli İşçiler Birliği

DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZI KAYBETTİK

Darmstadt Türkiye Kültür Merkezinin Yönetim Kurulunda görevli arkadaşımız Turan Yücel'i memleketi olan Eskişehir'e 60 km kala bir trafik kazası sonucu kaybettik.

Turan arkadaşımız Almanya'ya geldiğinden beri devrimci saflarda yer almış, kararlılıkla mücadele etmiş, birçok yönleriyle çevresindeki arkadaşlarına her zaman örnek olmuş bir devrimciydi.

Sadece tutarlı tavırlarıyla değil, kendisini devrimin teorik sorunları hakkında bilgilendirmiş olması nedeniyle de bütün Darmstadt devrimcilerinin saygısını kazanmıştı.

Devrimci harekete daha yararlı olabilmek için büyük bir çalışma azmiyle seçildiği yeni Yönetim Kurulunda görev alamadan aramızdan, çok sevdiği 6 yaşındaki kızı ile birlikte ayrıldı.

Onları saygı ile anıyor, bütün arkadaşlarına baş sağlığı diliyoruz.

AL, OKU, OKUT!
ÇEVRENDEN HABER YOLLA!

TÜRKİYE'DE SON SİYA

- FAŞİZME KARŞI MÜCADELEDE TÜM HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK ANCAK BİRLEŞİK DEVRİMCİ BİR SAVAŞ ÇİZGİSİNDE MÜMKÜNDÜR.
- HALK YIĞINLARININ SALDIRGAN FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ EĞİLİMLERİNİ EN GENİŞ BİÇİMDE DİRENİŞ KOMİTELERİ ÖRGÜTLENMELERİNDE TOPLAYABİLMEK GÖREVİ;HALKIN SAVAŞINI YÖNETEBİLECEK PROLETARYA PARTİSİNİ YARATILMASI GÖREVİNE BAĞLI ELE ALINARAK BAŞARIYA ULAŞTIRILABİLİR.
- ZAFER MUTLAKA EMEKÇİ HALKIN FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DEVRİMCİ SAVAŞININ OLAÇAKTIR.

"Kısaca söylemek gerekirse, burada ileri sürülen düşunceler beni ve arkadaşlarımı, politik programımızın aşağıdaki temel ilkelere oturtulması zorunluluğuna götürdü:

1. Biz askeri paktlarımızı kurmayı ve sağlamlaştırmayı hedef alan tedbirlere devam etmeliyiz. Çünkü, bu paktlar herhangi bir komünist saldırısını ve ulusal harekâtleri önlemekte faydalı olacaklardır. Bundan başka Asya'da ve Orta Doğu'daki pozisyonlarımızı her yönden sağlamlaştıracaklardır. (....)

2. Bu askeri paktları sağlamlaştırmak ve genişletmek için, Marshall planının Avrupa'da bize sağladığı kadar, ya da ondan daha büyük ölçüde politik ve askeri nüfuz garantileyecek genişlikte bir ekonomik yayılma planını Asya, Afrika ve diğer azgelişmiş bölgelerde uygulamak zorundayız. Bunun için, azgelişmiş ülkelere yaptığımızı ekonomik yardımların büyük kısmı, askeri paktlarımıza hizmet etmek üzere kurulmuş olan kanallardan akmalıdır. Bu ise, bizi askeri paktları cazip hale sokmaya götürmelidir. Zorunlu hallerde, bu paktların biçimlerinde belirli değişiklikler düşünülmelidir. (....)

3. Bu ilkelerden hareketle, Amerikan iktisadi yardımının yapılacağı ülkeleri üç gurupta toplamayı teklif ediyorum. Ekonomik işbirliğinin çeşitli biçim ve metodları, bu her üç gurupta da kullanılmalıdır.

Birinci guruba, bizimle dost olan ve bize uzun süreli askeri paktlarla bağlanmış olan (Türkiye gibi,) antikomünist hükümetlerin iktidarda olduğu ülkeler girer. Bu ülkelere yapılacak yardımlar ve açılacak krediler öncelikle askeri nitelikte olmalıdır. Oltaya yakalanmış balığın yeme ihtiyacı yoktur. Bu noktada, Dışişleri Bakanlığıyla aynı fikirdeyim, genişletilmiş iktisadi yardım, örneğin Türkiye'ye bazı hallerde düşünülenin tersi sonuçlar verebilir, yani bağımsızlık eğilimini arttırıp, mevcut askeri paktları zayıflatabilir. Bu tip ülkelere -Türkiye gibi- doğrudan doğruya iktisadi yardım da yapılabilir, ama bu, ancak bize uygun ve bağlı hükümetleri iktidarda tutacak ve bize düşman muhalifleri zararsız bırakacak biçim ve miktarda olmalıdır. (...)

Her üç ülke gurubuna da yapılacak geniş iktisadi yardımlarda, ABD'nin karşılık beklemeden yardım ettiği ve işbirliği yapmak isteğinde samimi olduğu intibaı yaratılmalıdır. (...)

Bu ülkelere yatırım yapan kapitalistlerimiz, teknik eksperlerimiz ve diğer uzmanlarımız, azgelişmiş ülkelerin milli ekonomilerinin bütün dallarına girmeli, onları bizim çıkarlarımıza göre geliştirmelidir.

Bütün bu tavsiyelerin hepsi uygulandığı taktirde, ABD'nin uluslararası prestijinin bütünüyle artacağına ayrıca gelecekte karşılaşacağımızı her türlü askeri görevlerin yerine getirilmesinin kolaylaşacağına şüphe yoktur. Çünkü böylece mevcut askeri paktlar sağlamlaştırılmış ve yeni bir ruhla doldurulmuş olacaktır."

Rockefeller'in mektubu D.A Tür.Düz.Cilt 2: 11.Bas. Sh.1069 Ocak 1956 da yazılmış.

Böyle yazıyor 1956 yılında Amerikan büyük tekeli Rockefeller zamanının devlet başkanına... Emperyalizmin geri bıraktırılmış bir ülkeye hangi çerçevede yardım elinizuzattığınıöğretmesi açısından oldukça ilginç bir mektuptur bu. Ve denilebilir ki Amerika son raundun oynandığı şu sırada Türkiye ile hep budirektif doğrultusunda ilişkiye geçmiştir.

Şimdi bütün soru bundan sonra ne olaçağı noktasında düğümlenmektedir. Bu sorunun cevabı,bu ana kadar gelen dönemi ana özelliklerini şöyle bir gözden geçirmekle verilebilir.

1-Türkiyede Tekelci sermaye çıkmaz iktisadi,siyasi sorunlarla karşı karşıya idi. Burjuva sistemi kendisini devam ettiremez hale gelmişti. MC Tipli hükümet alternatifleri Tekelçilerin uzlaşma dönemi tercihlerini yansıtıyordu ve Tekelcilerin aradığı istediği ise kesinlikle bu müttefiklerinden (Özellikle politik planda MSP olarak görünen kesimden) kurtulmaktı. Böylesi bir çıkmazdan kurtulabilmenin, sistemi yeniden işler hale getirebilmenin iki önemli alternanatifi vardı. Birincisi bu sistemi sistem dışı yöntemlerle kurtarmak. (yani o çokça sözünü ettikleri demokrasi,anayasa,parlamento'yu bir kenara bırakmak açık bir askeri darbe ile yönetimi tek başına ele almak) İkincisi ise yine parlamentoaritmetiğinden kendi dediklerini yaptırtabileçekleri bir hükümet alternatifi çıkartabilmek.CHP uzunca bir dönemdir kendisini böylesi bir hükümete hazırlıyor ve Tekelcilere ekonomik ve siyasal sorunların üstesinden AP' nin değil ançak kendisinin gelebileçeğini göstermek için sırasını bekliyordu. Bu süre içinde proğramında kendi tabanı için önerdiği ne varsa (halk sektorü v.s) hepsini rafa kaldırmış,sola karşı kesin tavır almış,iş adamlarının güvenmediği ve istemediği ne varsa onlardan arınmaya çalışmıştı.Burada uzunca sayamayaçağımız dönemin şartları nedeniyle.ki alınacak ekonomik ve siyasi önlemlere (siz daha fazla açlık ve kölelik diye anlayın) doğacak tepkileri pasifze etmek en önemli unsuru oluşturuyordu-sıkı kontrol altına alınmış bir CHP hükümeti Tekelcilerin tercihi oldu. Tekelci sermaye böylece hem kendi ortaklarından kurtulaçak; hem de kitlelerden gerekli desteği sağlamış olacaktı.

Yanlız Tekelciler için sorun CHP nin kendi eğemenliklerinin asıl aygıtlarına yönelik hareketlerini kontrol edebilmekti. Ekonomik ve siyasi sorunların çözülmesi pahasına sivil faşist güçlere yönelik bazı tedbirler ise kabul edilebilirdi. Böylece Faşizmin iki üç gencin serseriliği olduğu yolunda bir kanaat ta kamuoyuna yerleştirilmiş olurdu. Bu süre içinde Ecevit tabi ki "kuş" uçurabilir, Barış özgürlük adına nutuklar atabilirdi. Kitleleri uyutmak demekti bu tekelciler için;ama bu sözler kendi eğmenliklerine yöneldi mi ! Yo işte buna asla müsade edilmezdi.CHP hükümetine haddini bildirmek babından söylenen birkaç söz CHP ye tüm söyledikleri yalatmaya yetti de arttı.

Uzunca dönem denilebilirki gözlenen CHP hükümetinin adım adım teslim alınışıydı ve kontrol mekanizmasının sürekli sıkıştırılmasıydı. CHP hükümeti Tekelciler le girdiği her çatışmayı "mevçut olanı bırakmamak ,varolanı korumak" adına teslim olarak terketti Kontr-gerilla tartışmalarından Sıkıyönetime, 6 bakanlar hareketinden İMF ile pazarlıklarda gözlenen hep bu trajik son idi.Şimdi bizce sorulması gereken Tekelci sermayenin CHP yi nekadar daha kullanıp kulanmayacağıdır. Belki bundan daha önemlisi bu politik gelişmeler karşısında bizlere düşen görevlerin neler olaçağıdır.

Şu anda Ecevit hükümetinin sonuna doğru hızla yaklaştığı görülüyor.Emperyalist Tekellere büyük ölçüde teslim bayrağı çekilmiş,onların önerdiği tüm teklifler uygulamaya konulmuştu.Halkın daha fazla köleleşmesi,yoksullaşması demek olan bu tedbirler,Sıkıyönetim terorüyle tamamlanmaya çalışılıyor. Uluslararası politikada özellikle Kıbrısta gerekli tavizler verilmeye başlanmıştır. Şimdi iç politikada yeni bir dönem başlıyor. Özellikle yurt dışından gelmesi beklenen paranın paylaşım kavgası gözleyeceğiz. Parlamentoda en utanmazca miletvekili alıp satmalarda kendini gösteren bu kapışmayı Sabancı bir başka biçimde şöyle ifade ediyor.

" Bu paralarla,eğer memur maaşını ödemek yolunu seçersek çok yanlış olur. Bunu ülkeyi sanayileşmeye dünya sanayi ve tiçareti ile entegrasyona götürecek yatırımlara harcamalıyız.". (Milliyet 26 Haz.79)

Bu paylaşmada Tekel gurupların tercihleri Ecevit hükümetinin sonu üzerinde bir etkide bulunabilir. Nitekim son aritmetik hesaplarla Ecevitin eli kolu

SAL DURUM ÜZERİNE

bağlanmış; Tekelçiler en azından kısa vadede başka iktidar alternatiflerini canlı hale getirmişlerdir. Bu açıdan bir hükümet değişikliği tehtiti Ecevit'e istediklerini yaptıracaktır. Kaldıki Ecevit iktidarda kalabilmenin koşulunun bu olduğunu 18 aylık pratiğiyle de yeterince öğrenmiştir Zaten.

Fakat Türkiyedeki gelişmelerin salt iç politikadaki gelişmelere bağlı olduğunu söylemek mümkünmüdür. Kanımızca belli bir etkisi olmakla birlikte asıl belirleyici olacak olan çatışma uluslararası planda geçeçektir.Burada gözönüne alınması gereken Emperyalizmin Orta Doğu bütününde izleyeceği yeni politikadır. Bu politikanın temel taşlarını şöyle sıralamak mümkündür.
1- ABD orta doğuda İranı (en önemli kalesini) kaybetmiştir. (henüz tüm umudunu kesmiş olmamakla birlikte) Bundan dolayı bölgedeki eğemenliği sarsılan ABD kendisi için yeni kontrol mekanizmaları arıyor. Mısır İsrail anlaşması eğemenliği yeniden kurmak için atılan yeni bir adımdır.Ama sağlam temelleri yoktur. Çünkü İran halkının somut desteği Filistin hareketini güçlendirecektir ve bu da oldukça büyük bir tehdit olaçaktır. İkincisi Arap cepesinde Mısıra karşı takınılan tavır Mısır'ın korunmasını zayıflatacaktır. O halde ABD bu dayanağı sağlamlaştırmak zorundadır. Burada kanımızca Türki'ye devreye girmektedir.

2- ABD bu ayağını (Türkiye) sağlamlaştırmak zorundadır.Bunun anlamı tüm bölge açısından kendisi için geçerli olaçak bir hükümet alternatifini seçmesidir. Doğrudan kendi politikasına araçılık edebilecek bir siyasi yapı ise açık bir askeri diktatorlüktür.
O halde tüm bölgedeki siyasi gelişmelere bağlı olarak ABD nin böylesi bir cuntayı tezgahlaması olasalık dışı değildir. Ve karar doğrudan ABD'nin bölgedeki tercihleri doğrultusunda verilecektir.

Görüldüğü gibi Türkiyedeki gelişmeler üzerinde ulusal ve uluslar arası bir çok faktor etki etmektedir. Ve bu gelişmelere karşı bölge halklarının kardeşliği ve mücadelelerinin kalıcı beraberliği can alıcı bir önem taşımaktadır. Her ulus kendi kurtulus mücadelesini bu çerçeveden ele almalı ve salt kendi kendi ulusal çıkarları doğrultusunda geliştireceği bir hareketin Emperyalizmin bölge politikasına hizmet edecek sonuçları doğurabileçeğini unutmamalıdır son " Bölücülük " tartışmaları da bu çerçevede ele alınmalıdır. Emperyalist güçlerin özellikle önümüzdeki dönemde yöredeki ulusal kurtuluş eğilimlerine karşı takınacağı tavır bu hareketleri yöredeki kendi eğemenlik politikasına bağlı hale getirmeye çalışmak olacaktır. Özellikle Mısır İsrail dayanağını sağlamlaştırmaya,Filistine yönelecek Arap desteğini zayıflatmaya çalışacak bir politika olacaktır. Özellikle kürt hareketi üzerinde bu politikayı hayata geçirmeye çalışacak,doğrudan kendi desteğinde bir hareket yaratmazsa bile (Barzani yenilgisinde sonra bu zordur.) mevcut ayrılıkları bu çerçeveden körükliyecektir.Yapılacak şey o halde gerek kürt halkının olsun gerekse yöre Halklarının kendi kurtuluşları sorununa enternasyonalist bir çerçeveden yaklaşmalarıdır.Bu noktadan Sovyet revizyonislerinin kendi "büyük devlet"politikalarını enternasyonalizm olarak sunmaları sorunu oldukça karmaşıklaştırmaktadır elbette. Ama burada şu kadarını söyliyelim bölgede Sovyetlerin yürütmekte olduğu politika enternasyonalizm değil,,milliyetçiliğin (kendi devlet çıkarlarını ön planda tutmanın) başka bir biçimidir.

Görevlerimiz

Tüm bu karmaşık faktörler içinde bizlere düşen görevler nelerdir o halde?
Türkiyedeki siyasi gelişmelerin bizi şu anda getirdiği noktada kabaca şu tesbitleri tartışmaya sunmak mümkündür.
I) Ecevit hükümeti yürütüğü politika ile Tekelci Sermayenin yeni,taze iktidar güçleri oluşturmasına olanak sağlamıştır."sağada solada karşı olan" politikası ile sivil ve resmi tüm faşist güçlerin hareket alanı genişlemiş,faşistler yeni mevziler kazanmışlardır.Tekelci sermaye "sol"görünümlü baskı ve terör politikası ile kitlelerin gözünde Ecevit'i; Ecevit aracılığı ile solu,devrimci güçleri yok etme politikası gütmüş;Sosyal-Demokrasinin tarihi misyonundan yararlanarak bu konuda önemli mevziler kazanmıştır. Bu gün sıkıyönetim tamamıyla devrimci güçlere saldırmakta,halkın faşizme karşı oluşturduğu savunma,direnme eğilimlerini yok etmeye çalışmaktadır. MHP ve ülkü ocakları faşist saldırıları arttırarak Ecevit vari sıkıyönetimin dahi yetersiz olduğunu göstermeye çalışmaktadırlar.Ecevit'in izlediği politika, onsuz bir askeri yönetimin tüm objektif şartlarını hazırlamıştır. Sıkıyönetim terörü MHP ve ülkü ocaklarının şiddet eylemlerinden daha ön plana geçmiştir.

Tüm bu gelişmeler bize,yeni bir arayış içinde olan kitlelere doğru bir alternatif götürmenin şart olduğunu öğretiyor. Bu, doğrudan halkın kendi demokratik iktidarı alternatifidir ve bu günkü savunma savaşının içinden doğacaktır. Böylesi bir alternatif mevcut faşist gelişmeleri önleyebilme (açık faşizme gecişe engel olma) mücadelesinin siyasi iktidar mücadelesine bağlı olarak ele alınması ile yaratılabilir. Sıkıyöntimin ilanıyla birlikte adım adım ilerleyen ve mevzi kazanan faşist hareketin bu gelişmesi ancak yaratılacak bir direnme Cephesi ile yok edilebilir. Bu noktada direnme eğiliminin örğütlendirilmesi özel bir önem taşımaktadır. Var olan demokratik hakların korunması, kazanılmış mevzilerin terkedilmemesi temelinde izlenecek bu politika açık faşizm eğlimi taşıyan ve bunun propogandasını yapan unsurlara karşı verilecek aktif mücadele ile de tamamlanmalıdır. Böylesi bir politika eğer salt "demokrasiyi kurmak" "sıkıyönetime hayır" çizgisinde bırakılır ve siyasi iktidar mücadelesinin bir parçası olarak ele alınmasa başarısızlığa uğrar. özellikle faşist örğütlenme ve yayılmanın yukarda aşağı geliştiği ülkemizde faşizme karşı mücadele siyasi iktidarı hedeflemek zorundadır.
Tüm bu gelişmeler artık açıkça göstermiştir ki faşizme karşı mücadele bir siyasi iktidar sorunudur. Ülkemizde faşizmi yenmenin tek yolu devrimdir. Bu "Faşizme geçit yok" teorilerini çürüten, CHP hükümetinin faşist gelişimeyi gecici olarak ortadan kaldırdığı konusundaki görüşleri yerle bir eden toplumsal pratiğimizi öğrettiği en özlü derstir.

2-Bu gelişmelere bağlı olarak sol icindeki saflaşmada nitelik kazanmaktadır. Guruplar sınıf mücadelesinin keskin deneyinde geçerek kitleler tarafından,kitlelerin kendi öz deneyimleriyle sınanmaktadırlar. TKP,TİP,TİKP gibi guruplar tüm zıtlıklarına rağmen burjuvazinin düzeni restore etme çabalarını solda desteklemektedirler. Ve konuda "akılı sol" oldukları için sık sık efendilerinden "Aferin" almaktadırlar.

Bunların dışında kalan sol gurupların (adi cinayet örgütleri hariç) tüm gelişmeler karşısında en geniş Anti-Faşist platformu; Halkın birleşik devrim savaşını yaratma doğrultusunda çaba göstermeleri şarttır.*

Halk güçlerinin faşizme karşı birleşik savaşı faşizmi yerle bir edecek tek güçtür.

Zafer mutlaka emekçi halkın devrimci savaşının olacaktır.

Dip not:

Almanya açısında buradaki sorunlara ilişkin olarak sorunun ayrıca ele alınması gerekmektedir.

DEVRİMCİ İŞÇİ

KÖLN OLAYI ve ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE BİR ANLAYIŞ ÜZERİNE

20 Mayıs günü faşistler Köln'de bir protesto mitingi yaptılar. Miting özünde Köln radyosunu protesto değil aynı zamanda bir gövde gösterisiydi. Mitinge katılanlar sadece Almanya'da bulunan faşistler değil Avrupa'nın birçok ülkesinden gelenlerdi. Amaçları gövde gösterisi yaparak faşizme karşı olan tüm güçlere gözdağı vermek ve halk güçlerini pasifize etmekti.

Bu mitinge karşı Köln'de bulunan Türkiyeli bir gurup, diğer anti-faşist guruplara eylem birliği önererek miting çağrısında bulundular. Bu öneriye her demokrat, ilerici, devrimci gibi biz de faşizme karşı olan tüm güçlerin birliğinin sağlanması doğrultusunda bir anlayışa olumlu cevap verdik.

Böylece her demokratik kuruluştan ve siyasetten bir kişi toplanarak yürüyüşte uyulması gereken ilkeleri tesbit edecekti. bu yürüyüş için biz komiteye şu önerileri götürdük:

1- Komite tarafından hazırlanacak ortak bir yürüyüş bildirisi,

2- Sloganların komite tarafından ortak tesbit edilmesi ve sadece ortak sloganların yürüyüşte atılması,

3- Gruplara ait hiçbir flamanın taşınmaması, Sadece oluşmuş olan "komitenin" ismi ve tesbit edilen sloganların flama şeklinde taşınması,

4- Miting alanında gruplarca birbirlerine karşı suçlama mahiyetinde yapılan konuşmaların engellenmesi için komite tarafından ortak konuşma metninin hazırlanması,

5- Bu, oluşmuş olan komitenin sürekliliğini sağlamak bundan böyle bölgemizde faşizme karşı ciddi bir alternatifin aracı olarak anti-faşist komitenin oluşturulması.

Biz bu önerileri götürürken komiteye katılan diğer guruplar "Eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" gelenksel ilkelerini (!) getirdiler. Oportünistlerin bu "ilke"si artık bir hastalık biçimine büründüğü, doğurduğu sonuçlar itibarıyla da açıklık kazanmıştır. Yaşanılan pratik bu "ilke"nin emekçi halk güçleri saflarında ne gibi yaralar açtığını daha halkımızın benliğinden silmemiştir. Bu görüşlerimizi en ufak detaylarına kadar anlatmamıza rağmen olaylardan pratik dersler çıkaramayan oportünistler elbette ki faşizme karşı ortak önerimizi de kabule yanaşmıyacaklardı. Eylemde birliğin ajitasyonda da birliği gerektireceğini anlatmamıza ve "eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada serbestlik" şeklinde her türlü ciddiyetsizliği içinde barındıran bir ilkenin olmayacağını çeşitli defalar belirtmemize rağmen buna yanaşmadılar.

Daha sonra ortak bir çağrı bildirisi, ortak afiş kabul edildi ve komite tarafından ortak bir çağrı bildirisinin taslağı kaleme alındı. Kaleme alınan bildirinin daktiloya geçirilmesi için bir arkadaşa görev verildi.

Bu noktadan itibaren devrimci ahlaka yakışmayan ilginç gelişmeler yaşandı. Bildiri daktilo ile yazılırken komite tarafından hazırlanan taslak metin değiştiriliyor ve kendilerine özgü bir biçim veriliyordu. Komitenin hazırlamış olduğu taslak üzerinde bu akıl almaz cambazlığı yapan ATİF'liler derhal bildiriyi baskıya veriyorlardı.

Oportünistleri yaptıkları hızlı ve akıl almaz numaradan dolayı kutlamak gerekir. Şüphesiz, sahtekarlığa akıl erdirmek gerçekten mümkün değildir.

Daha sonra biz ipe sapa gelmez bu yeni çağrı bildirisinde Derneğimizin de adını görünce bu insanların ne tipten bir devrimci olduklarını daha iyi anladık. Bu gelişmeler karşısında bir durum değerlendirmesi yaptık ve mesleği devrimcilik değil sahtekarlık olan bu unsurlarla komitede kalmanın anlamsız olacağına karar verdik ve komiteden çekildik.

Devrimcilere kazık atmanın faşistlerin işine yaradığını söylemeye gerek yok. Ancak bu tip sorumsuz kafaların tavırlarını teşhir ederek ilerici saflarda onarılmayacak yaralar açtığını kitlelere anlatmak zorundayız. Ayrıca sormak gerekiyor : Aferin size, kazık attınız. Peki elinize ne geçti? Ne kazandınız devrimci güçlerin öfke ve nefretinden başka. Bu tür sahtekarlıklarla ne kazanılacağını sanıyorsunuz? Tüm bunların saflarda açacağı olumsuzlukların sorumluluğunu da üzerinize almaya hazır mısınız ? Biz sizlerde bu tür devrimci duyguların bulunduğuna gerçekten inanmıyoruz.
Yukarıda anlattıklarımızın, oportünizmin devrimciliği hakkında kısa bir bilgi veriyor olsa gerek. Bir de bunun yanı sıra ünlü muhacirlerden bahsetmek gerekiyor. Almanya'da bulunan senelerin kaşarlanmış FİDEF'li revizyonistler yangından mal kaçırırcasına faşistlerin yürüyüşüne karşı alelacele yürüyüş düzenlediler. Fakat yapılan bu yürüyüş, yürüyüş değil emekçilerin mücadeleye katılmasını engellemekten başka birşey değildi. Çünkü yürüyüş Çarşamba günü tüm işçilerin çalışma saatine denk getirildi. Bu kaşarlanmış baylara göre yürüyüşe sadece kendi adamları gelecekti. Fakat bizce bu yürüyüş özünde tüm ilerici, *demokrat ve yurtsever güçleri bölmekten başka* bir niteliği olmayan ve faşistlerin yaptığı yürüyüş karşısında fiyaskoyla sonuçlanan bir yürüyüş olmaktan ileri gitmedi.

Oportünizm çeşitli biçim ve nüans farklılıkları göstersede özünde aynıdır. Her türlü oportünist sapma doğru devrimci hareketin dışında ve ona karşıdır. Bunun için bizler bu sapmaların birini diğerine tercih edemeyiz. Yapılması gereken; doğru devrimci hareketi yaratmak ve doğru çizgiyi hayata geçirmektir.

Yapılan devrimci eylem ve birlikler, revizyonizmin ve oportünizmin gelişen sınıf savaşı karşısında aldığı tavır ve yaptıkları bilinerek uygulanmalıdır. Bunlar gözönünde tutulmadığı taktirde yapılacak eylem ve birlikler devrimci içerikten yoksun kalırlar.

Bugün faşizme karşı olan, gerçekten emekçi halktan yana olan herkes, her örgüt ve her kuruluş omuz omuza vermek zorundadır. Sıkılı bir yumruk tek bir yürek olmalıdırlar. Emekçi halkın ve tüm yurtseverlerin anti-faşist eylem birliği bugün hayata geçirilmesi gereken temel görevdir. Kim bu birliği kendi kişisel - gurupsal çıkarları uğruna baltalıyor, suni sebeplere dayanarak ayrılıkçılık yapıyorsa işçi sınıfına ve emekçi halka karşı tam bir ihanet içindedir.

Köln ve Çevresi Türkiyeli İşçiler ve Öğrenciler Derneği

TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİNİN KAPATILMASINI PROTESTO EDİYORUZ

Ekonomi biliminin halkımızın kurtuluş mücadelesinde yararlı hale getirilmisini savunan ve bu yönde mücadelesini tüm baskılara rağmen sürdüren, Tüm İktisatçılar Birliği 5 Mayıs tarihinde oligarşinin sıkıyönetimcileri tarafından, sudan bahanelerle kapatılmıştır.

Ekonomi bilimini işçi sınıfının dünya görüşü üzerine oturtmaya uğraşan ve bu alanda burjuva iktisadına karşı nitelikli bir alternatif yaratmaya çalışan Tüm İktisatçılar Birliği günümüze dek onbinlerin üzerinde okuyucu bulmuş, işçilere yönelik araştırma, eğitim dizileri, aylık bülten vs. çalışmaları ile geniş kitlelere mal olmuştur.

Oligarşi, işçilerin kendi iktisat bilimini öğrenmelerini engellemek ve onları ipe sapa gelmeyen burjuva rüşünceleri ile uyutmak için, bu alanda mücadele eden Tüm İktisatçılar Birliğini kapattırmıştır.

Ama bilinmelidir ki; ne oligarşinin faşizmi ne de sıkıyönetimin terörü bizi, yani emekçileri yıldırmayacaktır. Çünkü biz halkız.

Bu konuya ilişkin Tüm İktisatçılar Birliğinin elimize geçen bir yazısını aşağıda yayınlıyoruz. DEVRİMCİ İŞÇİ olarak arkadaşların kapatma kararına karşı direnişlerini destekliyor, tüm demokratları ve okuyucularımızı açılan imza kampanyasına katılmaya çağırıyoruz.

T Ü M İ K T İ S A Ç I L A R B İ R L İ Ğ İ A Ç I L S I N

kamuoyuna

Derneğimiz Tüm İktisatçılar Birliği 5 Mayıs 1979 cumartesi günü sıkıyönetim tarafından "amaç dışı faaliyette bulunduğu" gerekçesiyle "sıkıyônetim süresince faaliyetten men" edilmiştir.

Kurulduğu yıl olan 1974'den bu yana yayınladığı Bülten, broşür ve kitaplarla, düzenlediği seminer, panel ve konferanslarla ve olanakları ölçüsünde katılmaya çalıştığı, diğer kuruluşlarca düzenlenen panel, konferans vb.'leriyle büyük bir yurtsever, demokrat topluluğuna ulaşabilen ve bugün yayınlarının toplam okuyucu sayısı onbini aşan derneğimizin, kapatılışının nedeninin şu veya bu hukuki gerekçede değil de ülkemizde bugün yaşanmakta olan koşullarda aranması gerektiği inancındayız.

Yayınlarımızda çeşitli defalar okuyucularımıza belittiğimiz gibi derneğimizin kuruluş ve faaliyet amacı, kendisine zorla, baskıyla dayattırılmaya çalışılan "amaç" değil, iktisat bilimini emekçi sınıfların çıkarlarına ve bu çıkarları doğrultusundaki mücadelelerine katkıda bulunmak amacıyla kullanmak ve yaygınlaştırmaktır.

Derneğimizin faaliyetleri her şeyden önce, emekçi kitleleri eğitim, kültür vb. tüm üstyapı kurumlarına yabancılaştırmayı esas alan burjuva bilim anlayışına bir alternatiftir. Biz bu güne kadar giderek güçlendirmeye ve tutarlı hale getirmeye çalıştığımız bu anlayışı esas aldık ve ülkemizdeki sınıflar mücadelesinde ortaya çıkan her yeni koşulda emekçi halkımızın düzene karşı mücadelesinden yana, ona hizmet edecek tarzda uygulamaya çalıştık.

Ülkemizde giderek yükselen sınıflar mücadelesi bizi ve bizim gibi yerini emekçi halkımızın yanında belirleyen herkezi günümüz sıkıyönetim koşullarının yoğun baskılarıyla karşı karşıya bıraktı.

Sıkıyönetimin ilan edilişinden bu yana geçen 6 ay süresince sayıları 30.000'i aşan devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever kişi Mamak Askeri Cezaevini her ranzada 3 kişi yatarcasına dolup taşırırken, birsürü demokratik dernek, sendika ve kuruluşun yöneticileri gözaltına alınır ve tutuklanırken biz de ileriden, doğrudan yana olan, yurdunun emperyalizmin sömürü çarkından bağımsızlığını savunan ve insanlık düşmanı faşizme karşı direniş mücadelesi sürdüren herkes gibi bu tür uygulamalardan nasibimizi aldık.

Önce 17 Mart günü Bültenlerimizi postaya vermek üzere postaneye giden üyemiz "yasak yayın ihbârı var" gerekçesiyle gözaltına alındı, ancak böylesi uydurma bir gerekçeyle tutulamıyacağı anlaşılınca serbest bırakıldı. Daha sonra, derneğimiz eski genel başkanı sokaktan gerekçesiz alınarak 15 gün Mamak'ta gözaltında tutuldu. 26 Nisan günü derneğimiz basılarak arandı ve kapatma gerekçesi olarak hiçbirşey bulunamayınca, o sırada dernekte bulunan 1 Yönetim Kurulu üyemiz ve bir üyemiz götürüldü ve halen mahkemesiz gözaltında tutulmaktadırlar.

Nihayet 5 Mayıs günü derneğimiz tekrar basıldı ve kapatmanın gerekçesi olabilecek tek bir şey dahi göterilmeden, hiçbir neden açıklanmadan sorgusuz sualsiz kapatıldı.

Bütün bunlar Maraş'ta onlarca emekçinin kanına giren ve Abdi İpekçi'yi öldüren faşist köpekler gerekçe gösterilerek ilan edilen sıkıyönetimin uygulamaları değil midir? Eğer sıkıyönetim, kitle katliamları ve sansasyonel cinayetler düzenleyen yasa dışı faşist cinayet şebekelerine karşı, o katliamları, cinayetleri önlemek amacıyla ilan edildiyse, nerede bu katiller? Solda her gün yeni bir örgüt "keşfeden" sıkıyönetim bugüne kadar hangi faşist cinayet şebekesini açığa çıkardı? Malatya, Sivas, Elazığ, Maraş katliamlarının sorumlusu kimler ve bugün niye cezaevleri ilericilerle, yurtseverlerle dolup taşıyor? Niye demokratik kuruluşlar kapatılıyor ve bunların yöneticileri niye gözaltına alınıyor, tutuklanıyor? Ülkede can güvenliğinin olmadığını ifade eden hükümet bu katliamlarda ölen yüzlerce insanın ve bunları katleden bir avuç köpeğin kimliklerini, eğilimlerini açıklamamakta niye halen direniyor?

Bütün bunlar apaçık ortada iken "sağa da sola da karşıyız" yutturmacasının hala kimi aldatacağı sanılıyor? TÜSİAD, TİSK gibi sermaye kuruluşları kendi sınıfsal çıkarlarını hükümete dayatma ve kamuoyuna onaylattırmak için kendi krizlerinin yükünü zamlarla, vergilerle, devalüasyonlarla emekçi halkın omuzlarına yüklenmesini "milli görev" aldatmacası ile meşrulaştırmak için istedikleri gibi faaliyet gösterir, toplantı, seminer vb. düzenler ve yayın faaliyetlerini sürdürürken, ÜMİD-BİR (Ülkücü Maliyeci ve İktisatçılar Derneği) gibi faşist kuruluşlar bir sürü eli kanlı köpeğe yataklık ederek varlıklarını sürdürürken, niye demokratik kuruluşların toplantıları engelleniyor, sık sık basılarak aranıyor, yöneticileri tutuklanıyor ve birsürü ilerici, devrimci yayın organı yasaklanıyor? Hani nerede "ne ezenin ne ezilenin olduğu insanca ve hakça bir düzen"? Bu mu "Akgünler"? Emekçi halka bir zamanlar vaadedlilen pahalılık, yoksulluk, işsizlik, cop, dipçik ve panzer mi idi? Sokakları dolduran, evleri basan, halka sokağa çıkıp dolaşmayı zehir eden jandarma, polis kime hizmet ediyor? Kimleri hedefliyor tüm bunlar? Sermaye uşağı faşist köpekleri mi? Yoksa bu düzenin saltanatını her şeye rağmen sürmeye devam eden para babalarını mı? Hayır, Bin Kere Hayır ! Bu ve buna benzer uygulamalar halka karşıdır ! Emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist düzenin kaçınılmaz krizinin kan ve ateş pahasına "onarılması" doğrultusunda atılmış adımlardır bunlar!

Her adımda giderek artan baskı ve terör, giderek yok olan temel hak ve özgürlükler, giderek tüm devleti ve tüm toplumu denetler hale gelen faşizm ve sonuçta teslim alınmış, köleleştirilmiş bir toplum. İşte yaşanan süreç budur ve bu süreç bugün sol görünümlü bir hükümet eliyle "sağa da sola da karşı olmak" adına hızlandırılmaktadır.

İşte biz bunu bilip, bunu söylediğimiz ve hem de her şeye rağmen yılmadan bunları haykırdığımız için kapatıldık ! İşte biz bunun için bugün cezaevlerini dolduruyoruz! Bize ve kamuoyuna açıklanmayan kapatma gerekçesi işte budur!

Ama baskı ve zorun, güzeli, doğruyu yok etmeyi başardığı nerede görülmüştür? Tarihin ileriye doğru akışını kim engelliyebilir? İleriyi, doğruyu savunan milyonlarca hançereyi cop, silah, zindan susturmaya yeter mi? İnsanlık tarihinin buna verdiği cevap kocaman bir H A Y I R 'dır. Türkiye emekçi halkı da tarihteki örneklerini yanıltmayacak, mahçup etmeyecektir. Bunu engellemeye kimsenin gücü yetmeyecektir.

Şimdi biz ilerici, demokrat, yurtsever ve devrimcilere düşen görev bu tür zorbalıklar karşısında sessiz kalmamak, tersine her seferinde sesimizi daha da yükselterek, milyonlarca insanın adım adım teslim alınışına engel olmaya çalışmaktır. Bu doğrultudaki halkın demokratik muhalefetini bulunduğumuz her yerde; işyerinde, mahallelerde yaygınlaştırmaya ve demokrasiden, özgürlükten yana, baskı ve zorbalığa karşı duyarlılığımızı yitirmemeye ve yitirtmemeye çalışmalıyız.

Biz bu protestonun sadece küçük bir parçası olarak bir imza kampanyası açmış bulunuyoruz. Bu kampanya baskıya ve zorbalığa karşı en geniş direnişin sadece küçük bir aracı olarak kavranılmalıdır. Demokrasi mücadelesi sadece derneklerin açık tutulabilmesiyle sınırlandırılamaz kuşkusuz. Ancak derneklerin kapatılmasında da kendisini somutlayan günümüz baskı uygulamalarına karşı direnmenin ve demokrasiye inanan bir sürü yurtseveri, ilericiyi harekete geçirebilmenin bir yolu da bu uygulamalara karşı her görüldüğü yerde mümkün olan en güçlü muhalefet sesini yükseltmektir. Bu mücadelenin en geniş demokrasiye, insan hak ve özgürlüklerine inananlar tarafından kazanılacağına beslediğimiz sarsılmaz inançla mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Saygılarımızla
Tüm İktisatçılar Birliği

Not: İlişikteki örneğe uygun bir şekilde toplayabildiğiniz imzaları en geç 1 Ağustos 1979 tarihine kadar Bülent Ecevit, Başbakanlık, Kızılay-Ankara adresine yollamanızı diliyoruz.

ÖRNEK

Biz, aşağıda isim ve imzaları bulunanlar, demokrasiden, temel insan hak ve özgürlüklerinden yana olan inancımızla TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİ'nin (TİB) kapatılışını bu özgürlüklerin en önemlilerinden sayılabilecek inanç ve ifade özgürlüğüne indirilmiş bir darbe olarak kabulleniyor, bu uygulamayı protesto ediyoruz.

İSİM	İMZA	İSİM	İMZA

RÜSSELSHEIM OLAYLARI

ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Mayıs ayı sonunda faşist Türkeş'in Almanya'ya geldiği haberi yayıldı. Bunu takiben Rüsselsheim'da faşistler bir gece düzenlediler. Özellikle Türkeş'in de bu toplantıya katılacağı haberi ortalıkta dolaşıyordu. İşin ilginç yanı faşistler gerek gecenin bildirilerini gerekse Türkeş'in geceye geleceğini gizli yayıyorlardı. Durumu değerlendiren devrimciler mutlaka anti-faşist bir gösteri yapılması ve eğer mümkünse toplantının yaptırılmaması gerektiği sonucuna ulaştılar. Yapılacak eylemin güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürülebilmesi için derhal harekete geçildi. Fakat gerekli olan platformu yaratmak mümkün olmadı. 2 Haziran günü sabahı ATİF ve Halkın Kurtuluşu korsan bir gösteri düzenleyerek geceyi protesto edip dağıldılar. Fakat daha sonra devrimcilerin girişimleri sayesinde faşistlerin toplantısından önce yeni bir gösterinin düzenlenmesi kararlaştırıldı. Rüsselsheim anti-faşist potansiyelin çok yoğun olduğu bir yerdir. Kısa sürede kahveler ve Türkiyelilerin bulundukları yerler dolaşıldı, 500'ün üzerinde bir kalabalık toplandı. Daha sonra protesto yürüyüşüne geçen devrimciler faşistlerin derneklerine doğru yaklaşırken bir gurup faşistle karşılaştılar. Çıkan çatışmada faşistlere gerekli ders verildi. 4 faşist yaralandı, diğerleri kaçmak zorunda kaldılar. Fakat gerek olay sırasında oportünistlerin takındıkları tavırlar, gerekse konunun kamu oyunda duyuruluşu bize anti-faşist mücadelede bazı noktaları yine vurgulamak gerektiğini gösteriyor. Bu sonuçları şu başlıklar altında toplamak mümkündür.

1- Faşistler karşılarında ciddi devrimci bir alternatif görmediklerinden son derece azgın hareket edebilmektedirler. Olay günü bir faşistin tek başına gurubundan ayrılarak devrimcilerin teker teker resmini çekmeye kalkması bunun basit bir göstergesidir. (Ama makinasıyla birlikte bu it ilk cevabı alan olmuştur.) Bir avuç çapulcunun bu derece meydanı boş bulabilmelerinin nedeni anti-faşist mücadelede egemen olan "oyuna gelmeyelim" anlayışıdır. Nitekim olay sırasında da kimi 'solcular' "provakasyona gelmeyelim" diyerek faşistlere gerekli dersi vermek isteyen işçilerin önüne set çekiyorlardı. Keza TKP'nin Berlin'de yayınladığı "Kurtuluş" gazetesi yürüyüş yapan işçilere "maceraci" vs. diyerek faşizme karşı kitle gösterilerine burjuvazinin ağzından saldırıyordu.

Faşizme karşı mücadelede esas olan kitle mücadelesidir. Kitlelerin kararlı militan örgütlenmeleridir. Bu örgütlenme ve mücadele biçimlerine burjuvazinin ağzından küfür ederek "Kurtuluş" gazetesi ancak Alman polisinden aferin alabilir. Yalnız anlaşılamayan taraf bu bayların Rüsselsheim'a ayak basmadan oradaki oradaki faşist gösteriyi engellediklerini söyleyebilmeleridir. Ama unutulmaması gereken, işçilere küfür ederek, Alman polisine yaranarak anti-faşist mücadelede ancak faşistlere hizmet edileceğinin bilinmesidir. Türkiye'de egemen sınıfların sol içindeki destekçileri durumuna gelen TKP'lilerin Almanya'da da gerçek yüzleri sınıf mücadelesi geliştikçe açığa çıkıyor.

Nitekim faşist örgütlenmelere karşı ciddi devrimci alternatiflerin yaratılmaya çalışıldığı, faşistlerin bazı eylemlerinin Alman polisinin onları korumasına rağmen önüne geçildiği Hamburg, Kiel gibi yerlerde düzenlenen kitle gösterilerine bu zatların katılmamaları, onların kimlerin saflarında olduğunu göstermeye yetiyor da artıyor bile.

2- Devrimciler arasında anti-faşist mücadelede birlik pratik hedeflere yönelik bir biçimde ele alınmalıdır. Bugün Türkiye'de çeşitli guruplar faşizme karşı ortak hareket etmeye çalışırlarken, Almanya'da birbirlerinin ne yaptıklarından dahi habersizdirler. Rüsselsheim'da faşistlerin toplantı yapacağı haberini bir gurup üç gün önce öğrenirken, diğerlerinin haberi bile olmuyor ve bu gurup diğerlerine haber "iletemiyor". Gösteri dolayısıyla Ancak cumartesi günkü çabayla oluşturulabiliyor. Bu du çok açık olarak gösteriyor ki, en azından dernekler arası bir koordinasyon şarttır. Faşizme karşı mücadelenin etkin pratik mücadeleye dönüştürülmesi konusunda belirli bir platform yaratmanın zamanı gelmiş te geçmiştir bile. Bu konudaki somut önerimiz en kısa zamanda anti-faşist komitelerin kurulması, hiç olmazsa başlangıç aşamasında bilgi ve koordinasyon sorununun çözülebilmesidir.

3- Olay daha sonra Köln radyosu tarafından faşistlerin devrimcilere saldırdığı ve halktan 4 kişinin yaralandığı şeklinde verildi. Çeşitli "sol" Alman gazeteleri dahi olayı aynı perspektiften sundular.

Faşistlerin saldırdıkları veya genel olarak saldırgan bir politika izledikleri doğrudur. Fakat bu asla halkın güçlerinin bu saldırılar karşısında ellerinin kollarının bağlı olduğu şeklinde yorumlanamaz. Faşizme karşı mücadelede halkın kendi meşru savunmasını tanımayan, halkın kendi gücüne güvenmeyenler ya TKP gibi bu kitle hareketlerine küfür etmektedirler, ya da olayları düzenli olarak ağlanma, sızlanma ve yakınma düzeyinde vermektedirler. Her halde bekledikleri, Alman egemen sınıflarının bunların ağlamasına dayanamayarak faşist gelişmeye engel olacağıdır. Ama çok beklerler. Bu kafa yapılarıyla ise faşistlerin daha fazla saldırmaları için zemin yaratmaktan başka işe yaramazlar. Genel olarak halk güçleri arasında yılgınlık, korkaklık tohumları saçan bu düşünce faşist örgütlenmenin kitle tabanını yaratır. Çünkü faşizm kitle terörü ve saldırıları sonucunda yarttıkları korku ve dehşet ortamında örgütlenirler. Doğrudur, bu baylarımız faşistlerden ve onların saldırılarından korkabilirler, bundan dolayı ağlanıp sızlanabilirler ve ne yapacağını bilememenin verdiği şaşkınlık içinde bulunabilirler. Ama bu korkularını halk saflarında da şu veya bu biçimde yaymaya çalışırlarsa faşizmin ekmeğine yağ sürerler.

Fakat unutulmaması gereken, halkın, devrimcilerin bu faşist saldırılar karşısında kendisini savunmasını bileceğidir. Faşist saldırı ve örgütlenmelere karşı güvendiğimiz tek şeyle, halkın kendi güçlü kollarıyla Türkiye'de olduğu gibi burada da mücadele edilmektedir.

Faşizme karşı mücadelede gerekli kamu oyunu yaratmak şarttır. Faşist ideolojiyi teşhir etmek, tüm anti-faşist güçleri biraraya toplamak şarttır. Ama tüm bu işler kararlı, militan, aktif bir anti-faşist mücadele temelinde yükseltilmelidir. Halkın bu mücadelesinin yokluğu faşizme karşı mücadelenin başarısızlığı ile eş anlamlıdır.

Bu konuda son sözü Dimitrov'a bırakalım..

"ŞİMDİ BİR YIĞIN ÜLKENİN CANLI ÖRNEĞİ İLE HERKES ŞUNA İNANABİLİR: NEREDE HALK CEPHESİ KURULDUYSA, NEREDE KİTLELER ÇÜRÜMÜŞ "FAŞİST CANAVARINI KIZDIRMAYIN" TEORİSİNE UYMAYIP, FAŞİZME KARŞI DİRENİYORSA, ORADA FAŞİZM BOZGUNA UĞRAMAKTADIR."
"SÖZLÜ PASİFİST, DEMEÇ VE YEMİNLERLE GENEL BARIŞIN SAVUNULMASINI, HALKLARIN SİLAHLI FAŞİST SALDIRGANLIĞA KARŞI SAVUNULMASINI GERÇEKLEŞTİRMEK MÜMKÜN DEĞİLDİR. FAAL MÜCADELE GEREKTİR; KESİN DİRENME GEREKTİR. SALDIRI DURUMUNDAKİ SİLAHLI FAŞİZME KARŞI HALKLARIN ZIRHLI YUMRUĞUNU İLERİ SÜRMEK GEREKTİR."

Rüsselsheim Devrimci Yol Taraftarları

Türkiye İşçi Gençlik Derneği AYLIK BÜLTENİ
V.i.S.d.P.: T.İ.G.D. Yönetim Kurulu
Yazışma Adresi: A. Buldag, Knaus Str. 2, 6200 Wiesbaden

Bağışlar İçin Konto Numarası:
Hamburger Sparkasse
Bankleitzahl: 200 505 50
Kontonumarası: 1005/758527